

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ LUCA
CAPITOLUL 19

Pilda polilor

25 „Doamne”, i-au zis ei, „el are zece poli.”
26 Iar el le-a zis : „Vă spun că celui ce are, i se va da; dar de la cel ce n-are, se va lua chiar și ce are. 27 Cât despre vrăjmașii mei, care n-au vrut să împărătesc eu peste ei, aduceți-i încoace și tăiați-i înaintea mea. 28 După ce a vorbit astfel, Isus a pornit în frunte și Se suia spre Ierusalim.

Intrarea lui Isus în Ierusalim

29 Când S-a apropiat de Betfaghe și de Betania, înspre muntele numit al Măslinilor, Isus a trimis pe doi din ucenicii Săi 30 și le-a zis: „Duceți-vă în satul dinaintea voastră. Când veți intra în el, veți găsi un măgaruș legat, pe care n-a încălecat nimeni niciodată: dezlegați-l și aduceți-Mi-l. 31 Dacă vă va întreba cineva: „Pentru ce-l dezlegați?”, să-i spuneți așa: „Pentru că Domnul are trebuință de el.” 32 Cei ce fuseseră trimiși s-au dus și au găsit așa cum le spusese Isus. 33 Pe când dezlegau măgarușul, stăpânii lui le-au zis : „Pentru ce dezlegați măgarușul?” 34 Ei au răspuns : „Domnul are trebuință de el.” 35 Și au adus măgarușul la Isus. Apoi și-au aruncat hainele pe el și au așezat pe Isus, călare deasupra. 36 Pe când mergea Isus, oamenii își așterneau hainele pe drum. 37 Și când S-a apropiat de Ierusalim, spre coborâșul Muntelui Măslinilor, toată

mulțimea ucenicilor, plină de bucurie, a început să laude pe Dumnezeu cu glas tare pentru toate minunile pe care le văzuseră. 38 Ei ziceau : „Binecuvântat este Împăratul care vine în Numele Domnului ! Pace în cer și slavă în locurile preainalte !” 39 Unii farisei din norod au zis lui Isus :

„Învățătorule, ceartă-Ți ucenicii !” 40 Și El a răspuns : „Vă spun că, dacă vor tăcea ei, pietrele vor striga.”

Isus plânge pentru cetate

41 Când S-a apropiat de cetate și a văzut-o, Isus a plâns pentru ea 42 și a zis :

„Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi. 43 Vor veni peste tine zile, când vrăjmașii tăi te vor înconjura cu șanțuri, te vor împresura și te vor strânge din toate părțile : 44 te vor face una cu pământul, pe tine și pe copiii tăi din mijlocul tău; și nu vor lăsa în tine piatră pe piatră, pentru că n-ai cunoscut vremea când ai fost cercetată.”

Izgonirea vânzătorilor din Templu

45 În urmă a intrat în Templu și a început să scoată afară pe cei ce vindeau și cumpărau în el. 46 Și le-a zis : „Este scris : „Casa Mea va fi o casă de rugăciune. Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari.”

47 Isus învăța în toate zilele pe norod în Templu. Și preoții cei mai de seamă, cărturarii și bătrânii norodului căutau să-L omoare ; 48 dar nu știau cum să facă, pentru că tot norodul Îi sorbea vorbele de pe buze. ... (Cont în nr. viitor)

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 172 / D. 18 Iunie 2017

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

DE MEMORAT / JOI 22 Iunie 2017

„Porți, ridicați-vă
capetele ; ridicați-le,
porți veșnice,
ca să intre
Împăratul slavei !”
PSALMUL 24 : 9

- Eu încep să uit
- Despre rugăciune
- Nădejdea în Dumnezeu
- E curtea regelui
- Boli evitabile
- Proverbe armeneste
- Să citim Biblia împreună

Editorial. *A fi iubit prețuiește mai mult decât argintul și aurul ! (II)*

Cu toții am auzit expresia : „Amintiți-vă să vă opriți și să mirosiți trandafirii”. Dar, cât de des ne facem timp în viețile noastre agitate să observăm lumea din jurul nostru ?

Prea mult timp rămânem prizonierii orarului nostru încărcat, gândurilor noastre focalizate pe următoarele întâlniri, prizonierii traficului și ai vieții în general, pentru a mai realiza că mai sunt și alți oameni pe lângă noi.

Sunt tot atât de vinovat ca și ceilalți că trec prin lume astfel, și în mod special când merg cu mașina pe străzile supraaglomerate ale Californiei. Cu puțin timp în urmă, am fost martorul unui eveniment care mi-a arătat că a fi prins într-o lume așa de mică înseamnă să treci vederea marea panoramă a lumii înconjurătoare.

Mă îndreptam către o întâlnire de afaceri și, ca de obicei, îmi alcătuiam discursul în minte. Am ajuns la o intersecție foarte aglomerată unde semaforul tocmai se făcuse roșu. „Ei bine”, mi-am spus, „Pot să trec repede și de următorul dacă trec de asta primul”.

Mintea și mașina mea erau pe pilot automat, gata să se avânte, când brusc transa în care picasem s-a împrăștiat la vederea unei imagini de neuitat.

Un cuplu tânăr, amândoi orbi, traversau intersecția aceea aglomerată, ținându-se unul de altul, printre mașini care claxonau din toate părțile.

Bărbatul ținea de mână un băiețel, în timp ce femeia ținea strâns la piept un sugar. Fiecare avea un băț alb, cu care pipăiau în fața lor, încercând să treacă de obstacole.

La început m-au emoționat. Ei treceau peste unul dintre cele mai oribile handicapuri - credeam eu - a fi nevăzător. „Ce îngrozitor să fii orb!”, mă gândeam.

Repede gândurile mele au fost întrerupte de oroarea de a vedea cum cuplul, în loc să o ia pe zebra, a luat-o pe diagonală, chiar înspre mijlocul intersecției Fără să-și dea seama de pericolul în care se aflau, ei se îndreptau chiar spre punctul unde se întâlnesc mașinile.

Mi-era teamă pentru că nu știam dacă ceilalți șoferi își dau seama ce se întâmplă.

În timp ce priveam de pe prima linie de unde urma să iau startul curând, am văzut petrecându-se un miracol. În acele momente toate mașinile din toate direcțiile s-au oprit. N-am

auzit nici o roată scârțâind sau vreun claxon nerăbdător. Nimeni n-a strigat: „Dați-vă la o parte !”. Totul înghetase, iar timpul părea să se fi oprit pentru ca această familie să poată traversa.

Uimit, m-am uitat la mașinile din jurul meu să verific dacă și ele vedeau același lucru. Am observat că atenția tuturor era atrasă de tânărul cuplu. Brusc șoferul din dreapta mea a reacționat. Scoțându-și capul pe fereastră, a început să strige, „La dreapta. Luați-o la dreapta!”. Alții l-au urmat imediat, urlând în cor „La dreapta!”.

Nescăpând nici un moment, cuplul făcu traseul conform instrucțiunilor primite. Având încredere în bastoanele lor albe și în strigătele cetățenilor îngrijorați, au reușit să ajungă pe partea cealaltă a străzii. Când au urcat pe trotuar un lucru m-a impresionat din nou mult: se țineau tot de braț.

Pe de altă parte eram uimit de expresiile liniștite de pe chipurile lor și m-am gândit că habar n-aveau ce se întâmplă în jurul lor. Totuși, imediat am simțit un oftat general de ușurare al celor care opriseră la intersecție.

În timp ce aruncam o privire la mașinile în jurul meu, un șofer din dreapta mea a început să mormăie, „Mamă, ai văzut asta ?!”. Cel din stânga mi-a zis : „Nu-mi vine să cred !”. Cred că noi toți fuseserăm emoționați de ce se întâmplase. Iată cum, pentru câteva momente niște ființe umane au uitat de egoism și au ieșit puțin din carcasa rece pentru a ajuta niște oameni la nevoie.

De multe ori am reflectat la ce văzusem și am învățat foarte multe din acele momente. Din *Supă de pui pentru suflet*, de Jack Canfield și Mark Victor Hansen, Ed. Amaltea, 1998 (Continuarea în nr. viitor)

Povestiri cu tâlc !

Curând după ce se născu fratele ei, micuța Sachi începu să le ceară părinților s-o lase singură cu micuțul copilăș.

Ei se temeau că, așa cum sunt majoritatea copiilor de patru ani, s-ar putea simți geloasă și l-ar lovi sau zgâlțâi, așa că au refuzat-o.

Dar ea nu arăta nici un semn de gelozie. Trata copilășul cu blândețe și dorința de a rămâne singură cu el devenea din ce în ce mai stringentă. Așa că s-au hotărât s-o lase. Încântată, intră în camera copilului și închise ușa, dar nu de tot suficient ca părinții ei curioși să zărească ceva și să tragă cu urechea. Au văzut-o pe micuța Sachi cum se îndreaptă liniștită către frățiorul ei, își puse fața alături de a lui și îi spuse încet :

„Bebe mic, spune-mi și mie cum mai arată Dumnezeu. Eu încep să uit”. Dan Millman (Din *Supă de pui pentru suflet*, de Jack Canfield și Mark Victor Hansen, Ed. Amaltea, 1998) În Cuvântul Lui Dumnezeu, avem notate și cuvintele scrise de apostolul Ioan : „*Preaiubiților, dacă astfel ne-a iubit Dumnezeu pe noi, trebuie să ne iubim și noi unii pe alții. Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu ; dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi, și dragostea Lui a ajuns desăvârșită în noi*”. (I Ioan 4 : 11 - 12)

Despre rugăciune (Dr. Christian Hallesby 1879-1961)

Caracterul rugăciunii

„*Iată Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine*”. (Apocalipsa 3 : 20)

În toată Scriptura nu cunosc nici un cuvânt, care să arunce o lumină mai clară ca acesta – asupra rugăciunii. Eu cred că el este cheia care deschide poarte spre lumea rugăciunii.

Rugăciunea însemnează : A – L lăsa pe Isus înăuntru. Aici auzim, că nu rugăciunea noastră îl pune în acțiune pe Isus, ci Isus este Acela care ne îndeamnă pe noi la rugăciune. EL bate. Prin aceasta EL ne face cunoscut, că vrea să intre la noi. Rugăciunea noastră este întotdeauna efectul ciocănitului Lui, asupra inimii noastre.

Prin aceasta se proiectează o lumină nouă peste vechiul cuvânt al proorocului : „*Înainte ca să Mă chema, le voi răspunde ; înainte ca să isprăvească vorba, îi voi asculta !*”. (Isaia 65 : 24) Da, într-adevăr, înainte ca noi să-L chemăm, EL ne îndreaptă gândurile noastre spre darul pe care EL ni l-a hotărât. Întotdeauna s-a socotit rugăciunea ca respirația sufletului. Ce tablou minunat ! Aerul pe care-l necesită trupul nostru, ne înconjoară din toate părțile și caută să pătrundă în noi. Noi știm că este mai greu de a reține aerul, decât de a respira. (Continuarea în nr. viitor)

Versetul de aur al Bibliei

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

202. Nădejdea în Dumnezeu

„*În ziua necazului meu, caut pe Domnul ; noaptea, mâinile îmi stau întinse fără curmare ; sufletul meu nu vrea nicio mângâiere*”.

(PSALMUL 77 : 2)

Poetul Byron zugrăvește un vifor de mare, înfățișând o corabie pe valuri. Te cutremuri la cetire, când trăiești cu duhul în aceea primejdie, în care era cu oamenii sei aceea corabie, agitată ca o minge pe valuri. Ea părea fără nădejde menită pieirii. Dar pe când toți tremurau în groaza morții, un copil mergea în sus și în jos pe bord. Întrebat dacă nu are frică de moarte, răspunde :

„*Eu nu am să mă tem de nimic, căci tatăl meu este la cârmă !*” Și noi ne vom zice în strămtorile vieții, că avem un tată în mâinile căruia este depusă soarta noastră ; Tatăl din Ceruri.

Și când corabia vieții noastre va fi aruncată viforelor, putem să zicem acestui tată : „*Îngrijirea Ta ocârmuiește corabia, că Tu și în mare ai pus drum și o cărare printre valuri pentru a arăta că ai putere a mântui de toate primejdiile, chiar și când unul ar veni fără iscusință*”.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

• **C'est la cour du roi Pétaud** (fr. „E curtea regelui Pétaud”) - Pe vremuri, în Franța diversele profesioni își alegeau un șef, căruia i se spunea „rege”. Aveau și cerșetorii un „rege” care, în glumă, fusese botezat Pétaud (probabil de la latinescul *peto*, care înseamnă „implor” deci „cerșesc”). Și, fiindcă e lesne de închipuit că un asemenea „rege” nu-și putea conduce „curtea” și nici „stăpâni supușii”, s-a născut cu timpul expresia de mai sus, spre a desemna o societate dezorganizată, un oraș fără administrație și, în general un loc, unde fiecare face ce vrea, unde domnește cea mai deplină dezordine. Despre o familie, unde toți comandă și nimeni nu ascultă, se poate spune iarăși : „*C'est la cour du roi Pétaud !*” sau, cum spunem noi : *țara sau satul lui Cremene!* Eclesiastul 10 : 18 „*Când mâinile sunt leneșe, se lasă grinda și, când se leneșesc mâinile, plouă în casă*”.

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 5. Boli coronariene și cancer ...

Din Anglia a sosit o dare de seamă asupra unui studiu a 1357 cazuri de cancer pulmonar. În această mare grupă de victime s-au găsit numai 7 nefumători. În anul 1958 optsprezece studii științifice în 5 țări diferite au dovedit că tutunul este, fără îndoială, vinovatul care produce în fiecare an zeci de mii de morți prin sufocare în urma cancerului pulmonar (David Rutstein, Cancer, March-April 1958, pag. 46). Cel mai vast din cele optsprezece studii asupra efectelor fumatului a fost făcut de către Societatea Americană de Cancer (E. C. Hamond and Daniel Horn, "Smoking and Death Rates Report on 44 Months of Follow-Up of 187 783 Men", Journal of the American Medical Association, March 15, 1958, pag. 1294-1308).

Această organizație a urmărit atent studiile asupra a 187.783 de oameni în vârstă de la 50 la 69 de ani pe o perioadă de 44 luni. Acești oameni, fumători și nefumători, erau tipic americani, trăind în regiuni total diferite ale țării. Mai întâi a fost efectuat cu mare grijă un chestionar asupra obiceiurilor de fumat ale acelor care fumau. În timpul celor 44 de luni au murit 11.870 de oameni.

Au fost efectuate fotocopii ale certificatelor lor de deces și cauzele morții au fost înregistrate cu grijă într-un tabel. (Continuare în numărul viitor)

Proverbe și cugetări armenesti

• Abnegația nu este o însușire măreață, ci doar un pas de la om la om. • Rareori oamenii apreciază inimile care așteaptă cu abnegație fidelă și tăcută ; abia după ce aceste inimi se frâng, măsura pierderii lor este simțită și înțeleasă. • Nu e copac prin care să nu răzbată vântul. • E o halcă bună de carne, numai că-i în gura câinelui. • După o nenorocire, vin și altele, la rând. • Pic cu pic se umple lacul. • A plecat risipind, s-a întors adunând. • Întâi trebuie nouă, ca să fie zece. (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, București, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23) „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”